

עמ"ת 46599/08/17 - מדינת ישראל נגד מרוואן מווסוס

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 46599-08-17 מדינת ישראל נ' מווסוס(עציר)
תיק חיצוני: 345985/2017

בפני כבוד השופט אברהם רובין
העוררת מדינת ישראל
נגד מרוואן מווסוס (עציר)
המשיב

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופטת זוכוביצקי-אורי), לפיה נדחתה בקשת העוררת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, ותחת זאת נקבע כי הוא ישוחרר בתנאים הכוללים, בין היתר, מעצר בית מלא בפיקוח לסירוגין של רעייתו, אחיו וגיסו.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בלא שהוצא למשיב מעולם רישיון נהיגה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ברכב שרישיונו פקע. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 2.4.15 נגזר על המשיב במסגרת תיק תעבורה 6021-03-15 עונש של פסילה בפועל למשך שלוש שנים, ברם חרף זאת, ובדועו אודות הפסילה, נתפס המשיב ביום 6.8.17 כשהוא נוהג ברכב בידועו שהוא פסול לנהיגה, ללא ביטוח ורישיון רכב בתוקף.
3. בבקשת העוררת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נטען כי נשקפת מן המשיב סכנה לשלום הציבור, אשר נלמדת מעצם המעשים המיוחסים לו, ומעברו הפלילי. בדיון שהתקיים בבית המשפט לתעבורה הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בשל מסוכנות, ובהמשך לכך הורה בית המשפט על עריכת תסקיר.
4. בתסקיר שהוגש קובע שירות המבחן, על רקע הכרות קודמת עם המשיב, כי קיים ספק בדבר מוכנותו של המשיב לפעול לשם שיקומו ובאשר למוכנותו לקבל על עצמו את גבולות החוק. כן קובע התסקיר כי במצבי לחץ נוטה המשיב לפעול באופן אימפולסיבי. עם זאת, שירות המבחן מציין כי המשיב נישא לאחרונה וכי לרעייתו, המבוגרת והמשכילה ממנו, יש השפעה חיובית ומרסנת עליו. נוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן מרעיית המשיב ומהמפקחים הנוספים שהוצעו, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת ולהטיל עליו צו פיקוח מעצרים.

5. כאמור, בית המשפט לתעבורה החליט לאמץ את המלצת שירות המבחן. בית המשפט עמד על כך שגלומה במשיב מסוכנות, ברם הוא קיבל את הערכת שירות המבחן לפיה נישואיו של המשיב מהווים פתיחת דף חדש מבחינתו, וכי המפקחים המוצעים יכולים להציב לו גבולות, ובכך לאיין באופן סביר את מסוכנותו. אשר על כן, הורה בית המשפט לתעבורה על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בפיקוח לסירוגין של רעייתו, אחיו וגיסו, וחייב את המשיב להפקיד בקופת בית המשפט סך של 5,000 ₪, ולהמציא ערבויות של המפקחים בסך של 15,000 ₪ לכל מפקח. כמו כן, הורה בית המשפט על פסילת רישיון הנהיגה של המשיב עד לתום ההליכים ועל העמדתו בצו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים.

6. העוררת טוענת כי עברו הפלילי של המשיב מכביד ומלמד על מסוכנות שאיננה ניתנת לאיון אלא בדרך של מעצר ממש. כמו כן, טוענת העוררת כי מסקנתו הסופית של התסקיר איננה יכולה לעמוד באשר היא איננה מתיישבת עם האמור בגוף התסקיר.

7. דין הערר להידחות.

אכן עברו הפלילי של המשיב מכביד. למשיב מעולם לא היה רישיון נהיגה והוא הורשע פעמיים בעבר בנהיגה ללא רישיון. באחת הפעמים אף הורשע המשיב בנהיגה בזמן פסילה, בשכרות, ובקלות ראש. בגין ההרשעה בעבירות אלו ריצה המשיב שישה חודשי מאסר בפועל, ואף הוטל עליו מאסר על תנאי בן שבעה חדשים שהוא בר הפעלה בגין העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום שלפניו. כמו כן, למשיב הרשעות קודמות בעבירות של איומים וכליאת שווא בגין ריצה המשיב עונש של שניים עשר חודשי מאסר, והרשעה בעבירה של פריצה לרכב בגינה ריצה המשיב עונש של שלושים ימי מאסר. עבר פלילי שכזה בהחלט מלמד על כך שבמשיב גלומה מסוכנות שאין לזלזל בה. ואולם, הרשעות קודמות, ואפילו בעבירות הקרובות לעבירות המיוחסות למשיב בבקשת המעצר, אינן שוללות את האפשרות להורות על שחרור לחלופה, במיוחד בשים לב להלכה הקובעת כי מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה הוא בבחינת חריג (ראו - בש"פ 9524/07 **אושרי ועקנין** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.11.07); בש"פ 2227/08 **טראד גריפאת** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.3.2008)).

8. בצד המסוכנות הגלומה במשיב, יש להביא בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן. התסקיר מאוזן ומנומק כדבעי. מצד אחד התסקיר לא מתעלם מאופיו של המשיב ומרמת המסוכנות הנגזרת מכך, ברם מאידך מתאר התסקיר ניצנים של שינוי בהתנהגותו של המשיב עקב נישואיו, וכן את ההתרשמות החיובית מיתר המפקחים המוצעים, עובדות שיש בהן, להערכת שירות המבחן, כדי לאיין את המסוכנות. שני חלקי התסקיר מתיישבים, אפוא, זה עם זה באשר הם מתארים את כלל נסיבותיו של המשיב, לחיוב ולשלילה גם יחד, ולכן אין ממש בטענת העוררת לפיה מסקנתו הסופית של התסקיר לא יכולה לדור בכפיפה אחת עם גוף התסקיר. לא מצאתי פגם בהערכתו של שירות המבחן, ואני סבור כי יש לתת משקל הולם להתרשמותו החיובית מניצני השינוי שאולי חל במשיב, ובמיוחד להתרשמותו החיובית מיכולתם ונכונותם של המפקחים לבצע את תפקידם. לפיכך, אני סבור שלא נפל פגם בהחלטת בית המשפט קמא לאמץ את מסקנות שירות המבחן.

9. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ז, 24 אוגוסט 2017, בנכחות
הצדדים.